

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΟΡΘ. ΧΡΙΣΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ. (ΙΩΑΝ. 8.32)

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΤΗΣΙΑ:	Ἑσωτερικοῦ	δραχ. 15
»	Ἐξωτερικοῦ	φρ. 15
»	Ἀμερικῆς	δολ. 2

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ

ΤΩ ΑΙΔ. ΔΙΕΥΘΥΝΤῃ

κ. ΘΩΜΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛῶ

Γραφεῖα: Γερμανοῦ 25.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Ἀπεχαιρετίσαμεν μὲ ἀράς τὸ παρελθὸν ἔτος 1926 διὰ τὰς δυστυχίας μεθ' ὧν ὑπῆρξε συνδεδεμένον, καὶ πλησίον ἐρρίφθημεν μετ' εὐφροσύνης πρὸς τὸ νέον ἔτος τὸ πλήρες ἐλπίδων. Αὐτὸ γίνεται διαρκῶς. Πάντοτε μένομεν δυσσαρεστημένοι ἀπὸ τὸ παρερχόμενον ἔτος καὶ πρὸς τὸ νέον ἀποβλέπομεν μετὰ χρυσῶν ἐλπίδων. Πάντοτε ὁμῶς ἀτενίζομεν πρὸς τὰ ὀπίσω ὅταν αἴφνης εὐρεθῶμεν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ τρικυμιώδους πελάγους τοῦ νέου ἔτους καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ ἔτος τὸ ὁποῖον μὲ ἀράς ἀπεχαιρετίσαμεν ἤδη μᾶς φαίνεται καλύτερον τοῦ παρόντος! Ἐφ' ὅσον ἀτενίζομεν πρὸς τὰ ὀπίσω ἐπὶ τοσοῦτον βλέπομεν ὅτι ὁ βίος ἦτο ἔτι μᾶλλον εὐτυχῆς παλαιότερον. Καὶ ἐφ' ὅσον ἀφ' ἑτέρου ἀτενίζομεν πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἐπὶ τοσοῦτον νομίζομεν ὅτι τὸ μέλλον θὰ εἶναι εὐτυχέστερον καὶ ἀνέφελον. Καὶ διαρκῶς τὸ ἴδιον ἐπαναλαμβάνεται. Δὲν νομίζετε ὅτι καὶ ἐν προκειμένῳ διαγράφεται ἡ ἀγωνιώδης προσπάθεια τῆς ἀνθρωπότητος ὅπως φθάσῃ εἰς τὴν σχετικὴν τελειότητα ἣτις ὁμῶς καθίσταται ἀνέφικτος λόγῳ τοῦ ὅτι ἀντὶ διαρκῶς καὶ ὁσημέραι νὰ ἐναρμονιζώμεθα ἔτι μᾶλλον πρὸς τὸν Χρυσοῦν κανόνα τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ἔτι μᾶλλον ἀπομακρυνόμεθα; Ἄλλ' ὅσον καὶ ἀνπροχωρήσῃ κανεὶς εἴτε εἰς τὴν ὑλικὴν εἴτε εἰς τὴν πνευματικὴν ἢ καὶ εἰς τὰς δύο ὁμοῦ τὰς εὐτυχίας πάντοτε ἡ τελειότης τοῦ φαίνεται ἔτι μακρὰν. Μήπως καὶ τοῦτο δὲν ἀποδεικνύει τὴν ὑπαρξίν τελειότερας ζωῆς;

Ἡ ἀνθρωπότης ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ δύναται κάλλιστα νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ βαδίζοντα ὅστις προκειμένου νὰ φθάσῃ ἀπὸ τῆς μιᾶς ὁδοῦ εἰς τὴν ἑτέραν ἦτοι ἀπὸ τῆς μιᾶς εὐτυχίας εἰς τὴν ἑτέραν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς κόσμου εἰς τὸν ἕτερον ὀφείλει νὰ διέλθῃ διὰ μέσου ἐρήμου λίαν ὄχληρᾶς καὶ ἐπικινδύνου. Οἱ ὁδοιπόροι δὲ τῆς ἐρήμου συχνάκις ὑφίστανται τὴν ὀφθαλμαπάτην τῆς ἀντανανκλάσεως δηλ. ἐκεῖ ὁ ἥλιος ἀντανανκλᾷ μίαν ὁδὸν πρὸς ἣν βαδίζουσι καὶ τὴν παρουσιάζει πολὺ πλησίον ἐν' ᾧ αὐτὴ πρᾶγματι εἶναι μακρὰν καὶ ἐν' ᾧ νομίζουσι ὅτι ἐφθάσαν εἰς τὴν εὐτυχῆ ἐκείνην χώραν τῆς ἀπεράντου ἐρήμου αἴφνης βλέπουν ὅτι ὡς ὄνειρον αὐτὴ ἐξαφανίζεται. Δὲν νομίζετε ὅτι παρόμοιον συμβαίνει καὶ μετὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἣτις διαρκῶς ἀπιτυχεῖ νομίζουσα ὅτι εἰς τὸ νέον ἔτος εὐρίσκειται ἡ εὐτυχία; Καὶ δὲν νομίζετε, ἀγαπητοὶ ἀναγνώσται, ὅτι οὕτω διαρκῶς σκεπτόμενοι ἀδυναποβαλλόμεθα εἰς νάρκην καὶ δὲν ἀναζητοῦμεν τὴν εὐτυχίαν ἐκεῖ ὅπου πραγματικῶς ὑπάρχει; Καὶ δὲν ἀναζητοῦμεν τὴν πυξίδα δι' ἧς θὰ διαπλεύσωμεν τὸ τρικυμιώδες τῆς ζωῆς πέλαγος καὶ τὴν πλήρη κινδύνων ἐρημον τῆς ζωῆς; Μὴ ἀπατώμεθα ἀδελφοὶ μόνον ὁ Χριστὸς εἶναι εἰς θέσιν νὰ μᾶς δώσῃ τὴν εὐτυχίαν τῆς ὁποίας μόνον τὸ ἀπατηλὸν φάσμα βλέπομεν πανταχόθεν ἀλλ' οὐδαμοῦ συλλαμβάνομεν ταύτην εἰ μὴ μόνον ἐν τῷ γλυκνυτάτῳ Ἰησοῦ. Ἄς ἀποφασίσωμεν λοιπὸν ἐπὶ τῇ ἐνάρετι τοῦ νέου ἔτους